

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 163. — 24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1880. — ΛΕΠΤΑ 10.

Ἐξ ἔργου τινός, προσεχῶς δημοσιευθησμένου, τοῦ παρ' ἡμῖν ἱατροῦ Κ^{ου} Νικολάου Γ. Μακκά περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπιδημιῶν τῆς διφθερίτιδος μεταφερόμεν ἐνταῦθα τὸν ἐπόμενον πλήρη ἐνδιαφέροντος στατιστικὸν πίνακα.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκ διφθερίτιδος καὶ ὁμογενοῦ λαρυγγίτιδος (croup) ἀποθιώσεων ἀπὸ τοῦ 1864 μέχρι τέλους τοῦ 1879.

Μῆνες	1864	1865	1866	1867	1868	1869	1870	1871	1872	1873	1874	1875	1876	1877	1878	1879	Ἀθροισμα κατὰ μῆνα.
Ἰανουάριος..	—	4	1	—	3	—	4	4	2	9	12	10	6	10	8	12	85
Φεβρουάριος.	—	—	1	1	4	—	3	1	3	3	5	2	4	2	2	5	36
Μάρτιος.....	—	1	2	1	1	—	7	4	4	6	6	3	—	2	5	6	48
Ἀπρίλιος.....	—	—	—	—	2	—	2	1	4	3	4	1	4	4	2	2	29
Μάιος.....	1	—	—	2	2	—	4	1	6	3	8	5	7	3	2	—	44
Ἰούνιος.....	—	—	—	1	—	—	3	2	6	6	2	2	—	5	4	2	33
Ἰούλιος.....	1	2	—	1	1	—	6	—	1	2	3	—	1	1	1	4	24
Αὐγουστος...	—	2	—	1	—	—	4	—	1	5	3	—	—	—	2	2	20
Σεπτέμβριος.	—	—	3	2	—	—	6	1	4	3	6	1	2	—	—	5	33
Ὀκτώβριος..	1	2	2	—	—	—	—	1	3	14	11	5	1	4	4	6	54
Νοέμβριος...	—	—	—	1	—	—	9	3	6	22	6	2	2	4	10	8	73
Δεκέμβριος..	1	1	2	5	**	—	8	4	7	15	9	5	5	3	11	2	78
ἄθροισμα κατὰ ἔτη	4	12	11	15	13	20	56	22	47	91	75	36	32	38	51	54	557 20 ἔτ. 1869 577

* Καθ' ἅπαν τὸ 1869 ἀπέθωσαν 20 κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ὑπὸ τοῦ τμήματος τῆς δημοσίου υγιείας στατιστικὸν πίνακα πλὴν αὐτοῦς ἑλλείπειν τὰ βιβλία πρὸς τὴν κατὰ μῆνα κατάταξιν τῶν 20 τούτων ἀποθιώσεων.

** Καὶ τοῦ Δεκεμβρίου ἐπίσης τοῦ 1868 ἑλλείπει πάσα σημείωσις.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρου στατιστικοῦ πίνακος καταφαίνεται, α') ὅτι ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἐνεκλιματίσθη ἐν Ἀθήναις ἡ διφθερίτις καὶ ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν ἐπικρατεῖ σποραδικῶς, ἀλλ' ὅτι κατὰ καιροὺς ἐκ τῶν σποραδικῶν τούτων περιπτώσεων ἵσχυαίνεται ὑπὸ καθαρῶς ἐπιδημικῶν χαρακτήρα· καὶ β') ὅτι ἡ τε μεγαλύτερα τῶν κατὰ καιροὺς παρατηρηθεισῶν ἐπιδημιῶν ἀκμὴ καὶ ἡ σχετικὴ τῶν σποραδικῶν κρουσμάτων αὐξήσις παρατηροῦνται κατὰ τοὺς χειμερινούς μῆνας, καὶ ἰδίως τὸν Ἰανουάριον, τὸν Δεκέμβριον, τὸν Νοέμβριον καὶ τὸν Ὀκτώβριον.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΩΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ διὰ τῆς κυρίας Θεοφάνης προσήνεγκον διάφοροι δραχ. 600.

Ἐπὲρ τοῦ αὐτοῦ καθιδρύματος προσήνεγκον ἡ κυρία Δαμαλά δραχ. 224 καὶ ἡ κυρία Μαρία Μπουτούρη δραχ. 56.

Ἐπὲρ τῆς Φιλοπρωχου Ἐταιρίας τῶν κυριῶν οἱ ἐνταῦθα διαμαρτυρούμενοι προσήνεγκον διὰ τοῦ ἱερέως τῆς ἀγγλικῆς κοινότητος κ. d'Argy δραχ. 196.

Ἐπὲρ τοῦ θεολογικοῦ συλλόγου Ἀποστόλου Παύλου καὶ Μιχαὴλ Μελῶς προσήνεγκε φρ. 100.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2067. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Θ', 24 Φεβρουαρίου 1880. Αριθ. 217 (165). Λεπτά 20. Ἀθήναις, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ος} σ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγίδες ἐπαναστατικῆς ἐπιτροπῆς.—Ὁ δακτύλιος. (Μετὰφ. Ν. Κ. Φραντζῆ).—Τί ἔξιν ἀνεμος.—Ἀθηναϊκαὶ ἐπιστολαί.—Φίλιππος Φάρβαχ.—Πόλα.—Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς Δε-λα-Ροσσουκῶ. (Μετάφρασις Γ. Ζωχοῦ). Δάνειον πνεύμα.—Ἀληθεῖαι.—Σημειώσεις.—Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

2068. Οἱ Πέρσαι τοῦ Αἰσχύλου. Λόγος ἀπαγγελοῦς τῶ 30 Ἰανουαρίου 1880, κατὰ τὴν ἐπίτεινον ἐορτὴν τῶν σχολείων, ὑπὸ Δημητρίου Βενετοκλέους, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑλληνικοῦ Λυκείου τῆς ἑλληναγυπτιακῆς κοινότητος. Τιμὰται ἐνὸς φράγκου, ὑπὲρ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑλληνικῆς ἐλεγκτικῆς ἐταιρίας. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τόποις Ἐκδοσῶν Ν. Σάλτη, 1880, 8^{ος}, σ. 20.

2069. Ἐκθέσεις τῆς Δευθύνσεως τῆς Γενικῆς Παιδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν γενικὴν συνέλευσιν αὐτῆς Συνέλευσιν, καὶ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἔτους 1879. Ἀθήνησιν, ἐκ

τοῦ τυπογραφείου τῆς «Φιλοκαλίας», 1880, 8^{ος}, σ. 12.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς αὐτῆς φύλλου ἀρχεται ἡ Ἑστία τῆς ἐν μεταφράσει δημοσιεύσεως τῆς μυθιστορίας τοῦ Ἐκτορος Μακρὸ «Ἀνευ οἰκογενείας». Ἡ μυθιστορία αὕτη ἐδραβεόθη κατὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1879 παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ἡ μετάφρασις δὲ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ σεβαστοῦ φίλου τῆς Ἑστίας κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ.

—Μεταξὺ τῶν χειρογράφων τοῦ μακαρίτου Λεωνίδα Παλάσκα εὑρέθησαν πολλὰ ἐπιστημονικὰ καὶ φιλολογικὰ πραγματεῖαι αὐτοῦ ἀνέκδοτοι, καὶ Ἀπομνημονεῖα αὐτοῦ περὶ τῆς Ὀκτωβριανῆς ἐπαναστάσεως.

—Ἰταλὸς ἱερεὺς ἀνεκάλυψε κατὰ τὴν Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων ἐν δεδεμένῳ ἑλληνικῷ χειρογράφῳ τῆς ἀρχαίας βιβλιοθήκης τοῦ ἀγίου Ἀμβροσίου ἐν Ἀθῶν δύο τεμάχια ἐπιστολῶν τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Τὸ κείμενον τῶν ἐπιστολῶν τούτων εἶνε ἑλληνικόν.

—Ἐξεδόθη ἐν Σύρῳ νέα ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐφημερίς τοῦ Λαοῦ».

—Ὁ κ. Ν. Βουτυρᾶς ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ ἔκδοσιν γεωπονικοῦ τε καὶ βιομηχανικοῦ περιοδικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Δήμητρα».

—Ὁ πρὸς διετίας διατελέσας γραμματεὺς τῆς ἐν Ἀθήναις ἀγγλικῆς πρεσβείας κ. Οὐίνδαμ ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ ἀγγλιστὶ πραγματεῖαν περὶ τῆς λατινικῆς καὶ ἑλληνικῆς γλώσσης, ἐν ἣ ἐξετάζει τὰς δύο ταύτας γλώσσας, ἰδίᾳ δὲ τὴν ἑλληνικὴν, ὡς ἐγράφετο ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ καὶ ὡς γράφεται καὶ ὁμιλεῖται σήμερον.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ἔργον τέχνης γλυπτικῆς ἀξιόλογον εὑρέθη κατ' αὐτὰς ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ ἐνταῦθα στρατιωτικοῦ νοσοκομείου, γινόμενης σκαφῆς πρὸς κατασκευὴν δεξαμενῆς. Τὸ εἶδοςον χθές. Εἶναι λίθου Πεντελῆσιον, εὑρέθη δὲ εἰς πολλὰ τεμάχια τεθραυσμένον ἔκπαλαι, περὶ τὰ τριάκοντα, ὧν τινα,

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1030.

Τίς ἀριθμὸς πολλαπλασιαζόμενος ἀλληλοδιαδόχως ἐπὶ 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27 παράγει γινόμενον συγκείμενον ἐκ τριῶν ὁμοίων ἀριθμῶν (π. χ. 111, 222, 333, 444, 555, 666, 777, 888, 999) καὶ ὧν γινόμενον οἱ τρεῖς ἀριθμοὶ ἀθροιζόμενοι ἀποτελοῦσι τὸν πολλαπλασιαστικόν;
* Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1880. * Φ.

1031.

[Τῷ λύτῃ δοθῆσεται ἐν βιβλίῳ].

.	.	.	.	.
.	.	.	.	ρ
.	.	.	ρ	.
.	.	ρ	.	.
.	ρ	.	.	.

* Ἐν Καλλιμάτῃ, 1880.

Π. Γ. Π.

[1032 — 1036].

Δημόδωτῃ αἰνίγματα Βοημικά.

1032.

Ήπισω ἀπὸ κοκκαλένια φράκτι κόκκινος σκύλος γαυγίζει.

1033.

Ὁ πατέρας ἀκόμη δὲν ἐγεννήθηκε καὶ τὸ παιδί του τρέχει ῥετὰ κεραμίδια.

1034.

Σιδερένιο ἔλογο μὲ μπαμπασκερή οὐρά.

1035.

Ὅλο μπαλώματα καὶ πουβανὰ ραφή.

1036.

Τρέχουν ὡς τὴν ἄκρη τοῦ κόσμου καὶ πόδια δὲν ἔχουν.

1037.

Εἰς τὰ γράμματα LLNNMRTT πρόσθεσον πεντάκις ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φωνῆεν ὅπως σχηματισθῇ γαλλικὴ τις λέξις.

1038.

Σῶον, εἰς ἀρχαίους χρόνους ἀπὸ τὰ νερὰ ἀνήλθον,
Θεὸς τις νὰ γεννηθῇ.

Ἄνευ κεφαλῆς, θὰ ᾄδῃς, πῶς ἀπὸ τὸ πῦρ ἐξήλθον,
Θεὸς τις νὰ φωνεθῇ.

1039.

Ὁ κόσμος ὅλος μ' ἀγαπᾷ· ἐχθρὸς τῆς δυστυχίας,
Κάμνω τὰ χεῖλη νὰ γελοῦν κ' εὐφραίνω τὰς καρδίας.

Ἄλλ' ἂν μοῦ ἀποκόψωσι τὸ ἀρχικόν μου γράμμα,
Ὁ κόσμος ὅλος μὲ μισεῖ καὶ μὲ φοβεῖται ἅμα.

1040.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἡ πρώτη σου οὐπῆρα κατοικία.

Ἄν χεῖρ ὀνητοῦ κάμνῃ.

Τὴν κεφαλὴν μου εἶψη,

Τὴν γῆν ἀφίνων, φαίνομαι εἰς τ' οὐρανοῦ τὰ ὕψη.

Ε. Κ. Κ.

1041.

[Τῷ λύτῃ δοθῆσεται ἀμοιβή τις.]

Mot carré.

Aux abords d'un château l'on trouve le premier;
Le second nous soutient, nous console et nous guide;
Le troisième est logé dans une bourse vide;
Et quatre-vingt-dix-neuf ne vaut pas le dernier.

1042.

Arranger les lettres ci-dessous de telle sorte que les branches de la croix donnent deux prénonms.

C		A
D		E
N T E S V		L L E U U
E		E
I		I
I		I
N		J

ΑΥΣΕΙΣ

1021.

Πάντα ὅσα ἐβρέθησαν ἄχρι τοῦδε περὶ ἐτυμολογίας τοῦ ὀνόματος τοῦ Μωρέως, τὸ ὁποῖον ἐπικρατέστερον γενόμενον ἐπὶ πολλὰς ἑκατονταετηρίδας, σώζεται μέχρι τῆς σήμερον εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ, φαίνονται ἀπίθανα. Οἱ μὲν εἶπον ὅτι τὸ ὄνομα παρήχθη καθ' ὅς χρόνους ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Ῥογέρος ἐμβαλὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπήγαγεν ἐκ Κορίνθου καὶ Θηβῶν εἰς Πάνορμον τῆς Σικελίας τοὺς ἐργάτας τῶν μετα-

ξωτῶν ὑφασμάτων. Ἐπειδὴ, ἤξισαν, τὸ μᾶλλον προσδοκώμενον καὶ τὸ μᾶλλον καλλιτεργούμενον τῶν προϊόντων τῆς χειρωνακτοῦ ἦτο ἡ μωρέα (τὸ δένδρον), τοῦτου ἕνεκα ἐξ αὐτοῦ μετωνομάσθη ἡ Πελοπόννησος Μωρέας. Διατί ὅμως, ἀπτηνῆθη εἰς ταῦτα, νὰ λάβῃ τὸ ὄνομα τοῦτο κατ' ἐξαιρέσειν ἡ Πελοπόννησος, ἐνῶ εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, μάλιστα δὲ ἐν Θήβαις, ἐκαλλιεργεῖτο πολὺ τὸ τε δένδρον ἔκεινα καὶ ἡ δι' αὐτοῦ παραγομένη μεταξα; Δὲν θέλομεν εἶπει τι περὶ τῶν ἐτυμολογιῶν, καθ' ἃς ἡ τὸ ὄνομα εἶναι παραφθορὰ τῆς λέξεως ὠραία ἢ παρήχθη ἐκ τινος, ἄξιον τότε, ἐν Πελοποννήσῳ κατασταθεῖσης ἀποικίας Σαρακηνῶν, τοὺς ὁποίους καὶ Μαύρους ἢ Μώρους ὠνόμαζον ἀπὸ τοῦ μέσου αἰῶνος οἱ δυτικοί. Πλειοτέραν προσοχὴν ὀφείλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν εἰς τὸν ἀπὸ τῆς 16 ἑκατονταετηρίδος προκύψασαν εἰς μέσον γνώμην, ὅτι ἡ λέξις Μωρέας παρήχθη δι' ἀναγραμματισμοῦ ἐκ τῆς λέξεως Ῥωμανία· διότι εἰς ταύτην ἐπανήλθεν ὁ νεώτερος καὶ σφωτάτος τῆς φραγκικῆς κυριαρχίας ἱστοριογράφος Χόφρ, ὑπολαβὼν αὐτὴν ὡς πιθανώτερον πασῶν τῶν ἄλλων. Ὁ Χόφρ ἀναφέρει συγγραφεῖς καὶ ἔγγραφα τῆς 13 καὶ τῆς 14 ἑκατονταετηρίδος, ἐν οἷς ἡ Πελοπόννησος ὀνομάζεται ἰδίως Ῥωμανία καὶ ἐκ παραλλήλου μάλιστα τίθεται «τὸ βασιλεῖον τῆς Ῥωμανίας» ἢ τὸ βασιλεῖον τοῦ Μωρέως, καὶ πάλιν «ἡ χώρα τοῦ Μωρέως ἦτοι ἡ Ῥωμανία.» Ἐκ τούτων ἐξάγεται βεβαίως ὅτι ἡ Πελοπόννησος ἐλέγετο ἐνίοτε ὑπὸ τῶν δυτικῶν κατ' ἐξοχὴν Ῥωμανία. Ἀλλὰ πῶς ἢ Ῥωμανία ἐγένετο Ῥωμαία, καὶ διατί οἱ δυτικοὶ περιέπεσαν ὡς πρὸς τὴν λέξιν Ῥωμαία εἰς τὴν μετάθεσιν ἐκείνην, εἰς ἣν δὲν εἶχον περιπέσει ἐπὶ τῆς λέξεως Ῥωμανία; Πολὺ μᾶλλον πολυκροτοῦ ἀπέβη ἡ ἐτυμολογία τοῦ Φαλλμεράϋερ, ὅστις ἀγωνιζόμενος νὰ ἐκσλαυτῇ τὰ πάντα ἐν Ἑλλάδι, ἰσχυρίσθη, ὅτι τὸ νέον τῆς Πελοποννήσου ὄνομα ἐδόθη εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῶν καταλαβόντων τὴν χειρσόντησιν Σλαβῶν, καὶ παράγεται ἐκ τῆς σλαυτικῆς λέξεως μῶρε, ἣτις σημαίνει τὴν θάλασσαν. Εἰς τὴν γνώμην ταύτην ἀντιπαρετηρήθη ὅτι ἡ τοιαύτη ἐτυμολογία ἀντιβαίνει παντάπασιν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν σλαυτικῶν γλωσσῶν, πλην δὲ τούτου διατί οἱ Σλαῦοι νὰ ὀνομάσωσι τὴν Πελοπόννησον παραθαλάσσιον, ἐνῶ ἐπὶ κῆκος ἐπίσης πολυάριθμοι καὶ εἰς τὴν κυρίως Ἑλλάδα, ἣτις εἶνε ἐπίσης παραθαλάσσια. Ἄλλ' ὅτι παντελῶς ἀνατρέπει τὴν σλαυτικὴν ταύτην ἐτυμολογίαν εἶνε ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν τὸ πρῶτον παρήχθη εἰς τὸ μέσον τὸ ὄνομα Μωρέας.

[Ἐτυμολογία ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλλ. Ἰθνους ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου.]

1022.

λ	ο	π	α	ς
ο	ρ	ι	μ	α
π	α	ι	α	ν
α	μ	α	χ	ι
σ	α	ν	ι	ς

1023.

Χάρτης γεωγραφικός.

1024.

Σκιά.

1025.

Καρολίνη — Καρνιόλη.

1026.

* Ἡ ἡλικία τοῦ Παύλου	εἶνε	40	ἔτη.
" " " Ἀλεξάνδρου	"	10	"
" " " Γεωργίου	"	50	"
		100	

1027.

Sardanapale.

1028.

BRISA	GAMME	FARCI	LARGO	PREAU
BIDA	AMIE	ALOI	AGIO	RECU
IDA	MIE	ROI	RIO	ECU
SA	ME	CI	GO	AU
A	E	I	O	U

1029.

Gras, grès, gris, gras.